

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. __16__

din __03.02.2011__

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din mun., str. jud. Suceava,

prin lichidator judiciar Suceava,

din municipiul Suceava, str., județul Suceava,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr.....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de, cu sediul în mun., str., jud. Suceava.

....., **prin lichidator judiciar Suceava**, contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, privind suma de, reprezentând:

- – impozit pe profit aferent trim. II, III, IV 2009;
- – impozit pe profit aferent trim. I, II 2010.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, privind suma totală de, reprezentând impozit pe profit aferent trim. II, III, IV 2009 în sumă de și impozit pe profit aferent trim. I, II 2010 în sumă de

În plângerea formulată societatea solicită admiterea contestației și anularea deciziei de impunere emisă pe motiv că a fost dizolvată prin hotărârea judecătorului delegat al ORC de pe lângă Tribunalul Suceava în temeiul art. 30 din Legea nr. 359/2004, așa cum rezultă din situația publicată la data de 31.12.2004 pe site-ul ONRC, anexată la contestație.

Contestatoarea invocă în acest sens prevederile art. 18 alin. 7 din OUG nr. 109/07.10.2009 pentru modificarea și completarea Codului fiscal.

Petenta precizează că, deoarece este dizolvată de drept, de la data înregistrării acestei mențiuni în registrul comerțului, respectiv 31.12.2004, nu este obligată la plata impozitului minim.

Societatea afirmă că declarația 100 aferentă trimestrelor II, III și IV 2009 nu a fost depusă având în vedere faptul că apăsarea în evidența organului fiscal ca fiind în inactivitate.

Mai menționează că declarația 100 aferentă trim. I 2010 cuprinzând impozit minim declarat de a fost înregistrată la organul fiscal în data de 06.05.2010 și a completat o declarație rectificativă cu impozit minim 0 lei, înregistrată la organul fiscal în data de 13.07.2010.

De asemenea, precizează că declarația 100 aferentă trim. II 2010 a fost înregistrată la organul fiscal în data de 13.07.2010.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, s-a stabilit în sarcina suma totală de, reprezentând impozit pe profit aferent trim. II, III, IV 2009 și trim. I, II 2010.

Deoarece contribuabilul nu a declarat la organul fiscal prin declarația 100 aferentă trim. II, III, IV 2009 și trim. I, II 2010 impozitul minim prevăzut de OUG 34/2009 până la data de 14.05.2010, s-a stabilit în sarcina sa, din oficiu, următoarele sume datorate bugetului de stat:

- – impozit pe profit aferent trim. II 2009;
- – impozit pe profit aferent trim. III 2009;
- – impozit pe profit aferent trim. IV 2009;
- – impozit pe profit aferent trim. I 2010;
- – impozit pe profit aferent trim. II 2010.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de, reprezentând impozit pe profit aferent trim. II, III, IV 2009, stabilit în sarcina prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra legalității stabilirii din oficiu a impozitului pe profit pentru perioada respectivă, în condițiile în care, pe

de o parte, în urma notificărilor transmise de către organele fiscale privind obligațiile declarative, societatea nu a depus declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul de stat, iar pe de altă parte, contestatoarea susține că nu a desfășurat activitate comercială și că a fost dizolvată la data de 31.12.2004.

În fapt, întrucât în urma notificărilor transmise privind obligațiile declarative nu a depus declarațiile privind impozitul pe profit datorat pentru **trim. II, III, IV 2009**, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului ... au stabilit din oficiu impozitul minim în sumă de

Petenta precizează că, deoarece este dizolvată de drept, de la data înregistrării acestei mențiuni în registrul comerțului, respectiv 31.12.2004, nu este obligată la plata impozitului minim.

De asemenea, afirmă că declarația 100 aferentă trimestrelor II, III și IV 2009 nu a fost depusă având în vedere faptul că apăsarea în evidența organului fiscal ca fiind în inactivitate.

În drept, în ceea ce privește dreptul organelor fiscale de a stabili din oficiu sumele datorate bugetului de stat, sunt aplicabile prevederile **art. 83 alin. (1) și (4)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede că:

Art. 83

„Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poștă cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță. În cazul impozitelor, taxelor și al contribuțiilor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, procedura privind transmiterea declarațiilor prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.[...]

(4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67.”

Din textele de lege menționate se reține că cazul în care contribuabilii nu depun declarațiile fiscale, organul fiscal are dreptul să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor datorate la bugetul de stat.

De asemenea, rezultă că, în cazul în care în termen de 15 zile de la data notificării, contribuabilii nu își îndeplinesc obligațiile declarative prevăzute de lege, organele fiscale au dreptul să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitului datorat, pe baza informațiilor furnizate de organele de inspecție fiscală sau pe baza altor informații deținute de organul fiscal.

- În legătură cu depunerea declarațiilor fiscale, sunt aplicabile prevederile **art. 81 și 82** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează următoarele:

Art. 81

„Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.

(2) În cazul în care Codul fiscal nu prevede, Ministerul Economiei și Finanțelor va stabili termenul de depunere a declarației fiscale.

(3) Obligația de a depune declarația fiscală se menține și în cazurile în care:

- a) a fost efectuată plata obligației fiscale;**
- b) obligația fiscală respectivă este scutită la plată, conform reglementărilor legale;**
- c) organul fiscal a stabilit din oficiu baza de impunere și obligația fiscală;**
- d) pentru obligația fiscală nu rezultă, în perioada de raportare, sume de plată, dar există obligația declarativă, conform legii. [...]”.**

Art. 82

„Forma și conținutul declarației fiscale

(1) Declarația fiscală se întocmește prin completarea unui formular pus la dispoziție gratuit de organul fiscal.

(2) În declarația fiscală contribuabilul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, dacă acest lucru este prevăzut de lege.

(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.”

- La **art. 34** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

Art. 34

„Plata impozitului

- (1) Plata impozitului se face astfel:[...]**
- b) contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la lit. a), au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit trimestrial până la data de 25 inclusiv a**

primei luni următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul, dacă în prezentul articol nu se prevede altfel.”

- Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 80/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat", anexa nr. 2 – Instrucțiuni de completare a formularului 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat", **la punctul I și 1.2**, prevede că:

„I. Depunerea declarației

Declarația privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat se completează și se depune de plătitorii de impozite, taxe și contribuții cărora le revin, potrivit legislației în vigoare, obligațiile de plată la bugetul general consolidat cuprinse în Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul general consolidat.

1. Termenul de depunere a declarației [...]

1.2. Trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni din trimestrul următor:

- pentru obligațiile de plată reprezentând:

a) plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual, datorate de societăți comerciale bancare, persoane juridice române, și sucursalele din România ale băncilor, persoane juridice străine;

b) impozit pe profit datorat de persoane juridice române, altele decât cele prevăzute la lit. a);”.

Din textele de lege menționate, se reține că obligația de a depune declarații fiscale revine contribuabililor, potrivit Codului fiscal, și că agenții economici au obligația de a declara impozitul pe profit trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare trimestrului.

- În ceea ce privește scutirea contribuabililor aflați în inactivitate temporară de a depune declarații fiscale, sunt aplicabile prevederile **art. 81 alin. (4)** din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează că:

„(4) În caz de inactivitate temporară sau în cazul obligațiilor de declarare a unor venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal competent poate aproba, la cererea contribuabilului, alte termene sau condiții de depunere a declarațiilor fiscale, în funcție de necesitățile administrării obligațiilor fiscale. Asupra termenelor și condițiilor va decide organul fiscal potrivit competențelor aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

Din textul de lege menționat mai sus se reține că, la cererea contribuabililor, organele fiscale pot aproba contribuabililor aflați în inactivitate

temporară depunerea la alte termene a declarațiilor fiscale sau a condițiilor de depunere a acestora.

Cu toate că avea obligația depunerii declarațiilor fiscale, fiind notificată în acest sens și de organele fiscale, societatea nu a depus declarația pentru impozitul pe profit, drept pentru care organele fiscale au procedat la stabilirea din oficiu a impozitului pe profit prin estimare, la nivelul impozitului minim.

Faptul că, în perioada pentru care s-a stabilit impozitul minim societatea nu a desfășurat activitate nu scutește societatea de a depune declarațiile fiscale, condițiile și procedura de scutire de depunere a declarațiilor fiscale fiind prevăzută în mod expres de lege.

Procedura și condițiile de aprobare de către organele fiscale a regimului de declarare derogatoriu este prevăzută de Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. din 12 iunie 2009.

- La **art. 3** din acest act normativ se prevede că:

„Art. 3

(1) Contribuabililor pentru care a fost aprobat regimul de declarare derogatoriu le sunt aplicabile procedurile de administrare referitoare la stabilirea, verificarea și colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

(2) Prin excepție de la prevederile alineatului precedent, contribuabilii pentru care a fost aprobat regimul de declarare derogatoriu nu vor fi supuși procedurilor curente de notificare și de impunere din oficiu pentru nedepunerea declarațiilor fiscale.”

- Totodată, în anexa 1 – Procedura de aprobare a regimului derogatori - A. Aprobarea regimului de declarare derogatoriu - din acest act normativ, la **punctul 3**, se prevede că:

„3. Pentru a beneficia de regimul de declarare derogatoriu, pe perioada supusă acestui regim, contribuabilii trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele condiții:

- a) să nu desfășoare niciun fel de activitate;**
- b) să nu obțină venituri din exploatare, venituri financiare, venituri extraordinare și/sau alte elemente similare veniturilor;**
- c) să nu dispună de personal angajat și să nu plătească venituri cu regim de reținere la sursă a impozitului;**
- d) să figureze, în evidența fiscală, cu toate obligațiile declarative și de plată îndeplinite;**
- e) să nu aibă în curs de soluționare un decont cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare sau o cerere de restituire a impozitelor, taxelor și contribuțiilor;**

f) să nu facă obiectul unei acțiuni de inspecție fiscală, în curs de derulare;

g) să nu fie înscrisi în lista contribuabililor declarați inactivi;

h) în cazul contribuabililor, persoane juridice, înființați în baza Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inactivitatea temporară să fie înscrisă în registrul comerțului, conform prevederilor art. 237 din legea menționată.”

Referitor la susținerea contestatorului că este dizolvată din data de 31.12.2004 și că nu a desfășurat activitate, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât nu depune documente din care să rezulte că pentru perioada pentru care s-a stabilit din oficiu impozitul minim datorat societatea a înscris la registrul comerțului mențiunea că se află în inactivitate temporară și că avea aprobarea regimului de declarare derogatoriu de către organele fiscale.

Așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, la stabilirea din oficiu, prin estimare, a impozitului minim, organele fiscale au avut în vedere prevederile **art. 18 alin. (2)** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 34 din 11 aprilie 2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, unde se precizează că:

Art. 18

“[...]”

(2) Contribuabilii, cu excepția celor prevăzuți la alin. (1), la art. 13 lit. c) - e), art. 15 și 38, în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin. (3), sunt obligați la plata impozitului la nivelul acestei sume.

(3) Pentru aplicarea prevederilor alin. (2), sumele corespunzătoare impozitului minim, stabilite în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, sunt următoarele:

Venituri totale anuale (lei)	Impozit minim anual (lei)
0 - 52.000	2.200
52.001 - 215.000	4.300
215.001 - 430.000	6.500
430.001 - 4.300.000	8.600
4.300.001 - 21.500.000	11.000
21.500.001 - 129.000.000	22.000
Peste 129.000.001	43.000

[...]”.

- Referitor la aplicarea prevederilor **art. 18** din Codul fiscal, la pct. **11⁵** din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor

metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, se stipulează că:

„11^5. Prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică societăților în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului, conform prevederilor art. 237 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Din textele de lege menționate se reține că, în cazul în care impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri corespunzătoare, contribuabilii sunt obligați la plata impozitului la nivelul sumelor prevăzute la alin. 3.

De asemenea, se reține că prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică societăților în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului.

Din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că societății contestatoare i-a fost aprobat de către organele fiscale regimul de declarare derogatoriu și că în perioada în cauză se afla în inactivitate temporară înscrisă la registrul comerțului.

De asemenea, se reține că, pentru perioada pentru care organele fiscale au stabilit impozitul din oficiu prin estimare, prevederile privind impozitul minim nu se aplicau **acelor societăți a căror inactivitate temporară era înscrisă în registrul comerțului**, iar din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că societatea a înscris această mențiune la Registrul Comerțului.

Urmare celor precizate, se reține faptul că Administrația Finanțelor Publice în mod legal a procedat la stabilirea din oficiu a impozitului pe profit, prin estimare, la nivelul impozitului minim, întrucât, cu toate că avea obligația, societatea nu a depus declarațiile 100 aferente trimestrelor II, III și IV 2009, la nivelul impozitului minim corespunzător tranșei de venit.

Deși contestatorul susține că societatea este dizolvată din 31.12.2004 și nu a desfășurat activitate, fapt pentru care solicită revizuirea deciziei atacate, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât, așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, mențiunea de inactivitate temporară a societății nu este înscrisă la registrul comerțului.

În ceea ce privește afirmația contestatoarei că sunt aplicabile prevederile OUG nr. 109/07 octombrie 2009, unde se stipulează că la art. 18 alin. 7 din Codul fiscal se prevede că:

Art. 18

“[...]”

(7) Nu sunt obligați la plata impozitului minim potrivit prevederilor alin. (2) - (4) contribuabilii care se află în următoarele situații:

a) se află în procedura insolvenței, de la data deschiderii acestei proceduri, potrivit legii;

b) se află în dizolvare, de la data înregistrării acestei mențiuni în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii”,
facem precizarea că aceste prevederi sunt stipulate în Legea nr. 76 din 6 mai 2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, lege publicată în Monitorul Oficial nr. 307 din 11 mai 2010.

Totodată, facem mențiunea că în Legea nr. 76/6 mai 2010 se precizează că:

„ART. I

Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109 din 7 octombrie 2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 13 octombrie 2009, cu următoarele modificări și completări:

[...]

13². La articolul 18, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

<<(7) Nu sunt obligați la plata impozitului minim potrivit prevederilor alin. (2) - (4) contribuabilii care se află în următoarele situații:

a) se află în procedura insolvenței, de la data deschiderii acestei proceduri, potrivit legii;

b) se află în dizolvare, de la data înregistrării acestei mențiuni în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii.

Pentru contribuabilii care se dizolvă de plin drept ca urmare a expirării duratei de existență prevăzute în actul constitutiv sau, după caz, în actul modificator, scutirea de la plata impozitului minim operează de la data dizolvării prevăzute în aceste acte. Nu intră sub incidența acestor prevederi contribuabilii care se află în dizolvare fără lichidare.>>”

[...]”

ART. II

“Prevederile art. 18 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta lege, se aplică și contribuabililor care se află în procedurile menționate la alin. (7) lit. a) și b) la data intrării în vigoare a prezentei legi”.

Conform acestor prevederi legale, contribuabilii care se află în dizolvare nu sunt obligați la plata impozitului minim de la data înregistrării acestei mențiuni în registrul comerțului. Aceste prevederi legale se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

Legea nr. 76/6 mai 2010 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 307 din 11 mai 2010 și a intrat în vigoare la 14.05.2010.

Rezultă că începând cu data de 14.05.2010, contribuabilii care se află în dizolvare nu mai datorează impozit minim bugetului de stat de la data înregistrării acestei mențiuni în registrul comerțului.

În situația, pentru anul 2009 nu sunt aplicabile prevederile Legii nr. 76 din 6 mai 2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (care se aplică pentru perioada fiscală începând cu data de 14.05.2010), societatea datorând impozit minim bugetului de stat.

În urma notificărilor transmise privind obligațiile declarative, societatea nu a depus declarațiile privind impozitul pe profit datorat pentru trimestrele II, III și IV 2009, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit din oficiu impozitul pe profit datorat, la nivelul impozitului minim, fapt pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată** contestația pentru suma de reprezentând impozit pe profit.

2. Referitor la suma de, reprezentând impozit pe profit aferent trim. I și II 2010, stabilit în sarcina prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice, cauza supusă soluționării este dacă Administrația Finanțelor Publice putea să emită decizie de impunere din oficiu, în condițiile în care societatea a depus Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat, prin care declară că datorează un impozit pe profit aferent trim. I 2010 de, Declarația rectificativă 710 prin care declară că datorează un impozit pe profit aferent trim. I 2010 de 0 lei și Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat, prin care declară că datorează un impozit pe profit aferent trim. II 2010 de 0 lei.

În fapt, organele fiscale din cadrul AFPM au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., prin care au stabilit că datorează bugetului de stat un impozit minim de

Prin decizia de impunere emisă din oficiu, organele fiscale precizează la pct. II.2. că agentul economic nu a declarat prin declarațiile 100 aferente trim. I și II 2010 impozitul minim prevăzut de OUG 34/2009 până la data de 14.05.2010.

Deoarece societatea a declarat că datorează un impozit pe profit de 0 lei, organele fiscale din cadrul AFPM au stabilit din oficiu că, pentru perioada 01.01.2010-30.06.2010, impozitul pe profit minim datorat de contribuabil este de, conform prevederilor art. 18 alin. 3 din Codul fiscal.

Prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației depuse de societate nr., AFPM precizează că declarația 100 aferentă trim. I 2010 a fost depusă cu suma de plată și ulterior rectificată, iar declarația 100 aferentă trim. II 2010 a fost depusă cu 0 impozit pe profit de plată.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 83 alin. 4** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

ART. 83

“Depunerea declarațiilor fiscale

[....]

(4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înștiințarea contribuabilului privind depășirea termenului legal de depunere a declarației fiscale. În cazul contribuabililor care au obligația declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligației fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67. Pentru impozitele, taxele și contribuțiile administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, înștiințarea pentru nedepunerea declarațiilor și stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se face în cazul contribuabililor inactivi, atât timp cât se găsesc în această situație.

[...]”.

Din cele prezentate rezultă că, în cazul în care în termen de 15 zile de la data notificării, contribuabilii nu își îndeplinesc obligațiile declarative prevăzute de lege, organele fiscale au dreptul să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitului datorat, pe baza informațiilor furnizate de organele de inspecție fiscală sau pe baza altor informații deținute de organul fiscal.

Se reține că organele fiscale au dreptul să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor doar în cazul în care în urma notificării contribuabilii nu depun declarațiile.

Față de cele prezentate se reține că stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale se face numai dacă contribuabilul nu depune declarația fiscală în termen de cel mult 15 zile de la înștiințarea acestuia despre această obligație.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că a depus Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat, prin care declară inițial că datorează un impozit pe profit aferent trim. I 2010 de

De asemenea, depune Declarația rectificativă 710 nr., prin care declară că datorează un impozit pe profit aferent trim. I 2010 de 0 lei, precum și Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat nr., prin care declară că datorează un impozit pe profit aferent trim. II 2010 de 0 lei.

- La **art. 85** din OG 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că:

ART. 85

„Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);**
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.**

[...]”.

Din textele de lege menționate se reține că actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale și că impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin declarație fiscală sau prin decizie emisă de organul fiscal.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că societatea a depus Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat, prin care declară că datorează un impozit pe profit aferent trim. I 2010 de

De asemenea, depune Declarația rectificativă 710 nr., prin care declară că datorează un impozit pe profit aferent trim. I 2010 de 0 lei, precum și Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat nr., prin care declară că datorează un impozit pe profit aferent trim. II 2010 de 0 lei.

Cu toate că societatea a depus declarația privind impozitul pe profit, AFPM a emis decizia de impunere din oficiu, pe motiv că nu a depus declarația 100.

Având în vedere că societatea a depus declarația privind impozitul pe profit, AFPM nu avea dreptul să emită decizie de impunere din oficiu.

- În ceea ce privește verificarea corectitudinii declarațiilor fiscale, sunt aplicabile prevederile **art. 94** din OG 92/2003, republicată, unde se precizează că:

ART. 94

„Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) Inspectia fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

[...]

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

[...]

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

[...]”.

Rezultă că verificarea stabilirii corecte a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus față de creanța fiscală declarată de contribuabili intră în sarcina inspecției fiscale.

Din cele prezentate se reține că Administrația Finanțelor Publice a municipiului nu avea competența să emită Decizia de impunere din oficiu, întrucât societatea a depus declarație pentru impozitul pe profit, chiar dacă a declarat că

acesta este de zero lei, iar verificarea legalității sumelor declarate revine organelor de inspecție fiscale, conform prevederilor Codului de procedură fiscală.

- În speță sunt incidente prevederile **art. 213 alin. 5** din OG 92/2003, republicată, unde se stipulează că:

ART. 213

„Soluționarea contestației

[...]

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”.

- La **pct. 9.4** din OMFP nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede că:

“9. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 182 - Soluționarea contestației

[...]

9.4. Excepțiile de fond în procedura de soluționare a contestațiilor pot fi următoarele: necompetența organului care a încheiat actul contestat, prescripția, excepția prevăzută de art. 102 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, republicat, autoritatea de lucru judecat etc.

[...]”.

Se reține că organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de fond, iar una dintre acestea o reprezintă necompetența organului care a încheiat actul contestat.

Față de cele prezentate **se va anula Decizia de impunere din oficiu nr.**, emisă de Administrația Finanțelor Publice, **privind impozitul pe profit în sumă de aferent trim. I și II 2010**, AFPM neavând competența să emită decizie de impunere din oficiu pentru această perioadă, în condițiile în care societatea a depus declarație fiscală privind impozitul pe profit, competența de verificare a corectitudinii sumelor declarate de contribuabili revenind organelor de inspecție fiscală.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 81, art. 82, art. 83 alin. (1) și (4), art. 85, art. 94, art. 213 alin. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 18, art. 34 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 11⁵ din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, anexa nr. 2 punctul I și 1.2 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 80/2007 pentru aprobarea modelului și conținutului

formularului 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat", art. 3, anexa 1 pct. 3 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1221 din 12 iunie 2009, Legea Nr. 76 din 6 mai 2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, lege publicată în Monitorul Oficial nr. 307 din 11 mai 2010, pct. 9.4 din OMFP nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de, cu sediul în mun., str., jud. Suceava, **prin lichidator judiciar** Suceava, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului, **privind suma de**, reprezentând **impozit pe profit aferent trim. II, III, IV 2009.**

2. Anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite din oficiu nr., **privind suma de**, reprezentând **impozit pe profit aferent trim. I, II 2010**, Administrația Finanțelor Publice a municipiului neavând competența să emită decizie de impunere din oficiu în situația în care contribuabilii depun declarațiile fiscale, competența de verificare a corectitudinii sumelor declarate de contribuabili revenind organelor de inspecție fiscală.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.